था ह्येवमवनीतेन रमते पुस्रनप्रणा। त्रनुत्यानवता चार्राप दुर्व्विनीतेन दुर्धिया। रमते यसु पुत्रेण मोघं तस्य प्रजापनं। श्रकुर्वनो हि कर्माण कुर्वनो निन्दितानि च। सुखं नैवेह नाऽमुत्र लभन्ते पुरुषाधमाः। युद्धाय चित्रयः सृष्टः सञ्चयेह जयाय च । जयन् वा वध्यमाना वा प्राप्नोतीन्द्रमलोकता । न शतुभवने पुखे दिवि तत् विद्यते सुखं । यदि मित्रान् वेश कला चित्रयः सुखमेधते । मन्युना द ह्यमानेन पुरुषेण मनिखना । निक्तंनेह बक्रमः मनून् प्रति जिगीषया। त्रात्मानं वा परित्यज्य मनुं वा विनिपात्य च । श्रताऽन्येन प्रकारेण श्रान्तिरस्य कुता भवेत्। दह प्राज्ञा हि पुरुषः खल्पमप्रियमिन्कति। यस खर्च प्रियं लोके भुवं तस्वान्यमप्रियं। प्रियाभावाच पुरुषो नैव प्राप्नोति ग्रोभनं। निर्मा कर्मिक स्वाहित महिल्ला मा भ्रवश्चाभावमभ्येति गला गङ्गेव सागरं। ॥ पुत्र उवाच ॥ नेयं मितस्वया वाच्या मातः पुत्रे विशेषतः । कारुष्यमेवानुपश्य भूलेह जडमूकवत्। ॥ मातीवाच ॥ त्रतो मे भूयभी निन्द् घदेवमनुपश्यसि। चेादं माञ्चादयखेतत् स्थां वै चोदयामि ते। श्रय लां पूत्रियामि इला वे सर्वमैन्धवान्। श्रइं पश्यामि विजयं क्रत्तं भाविनमेव ते। ॥ पुत्र उवाच ॥ त्रकोशसासहायस कुतः सिद्धिर्ज्ञया मम । दत्यवस्था विदिलतामात्मनात्मनि दार्णा । राज्याङ्गावा निव्ते मे निद्वादिव दुष्कृतः। इंदृशं भवती किञ्चिद्रपायमनुपर्यति। तनी परिणतप्रज्ञे सम्यक् प्रबृहि पृच्छते। करियामि हि तत् सर्वे यथावदनुशासनं। ॥ मातोवाच ॥ पुत्र नात्माऽवमन्तव्यः पूर्व्वाभिरमस्द्विभिः । त्रभूलाऽभिभवन्यर्था भूला नग्यन्ति चापरे । ४९०६ श्रमें पैव चापर्था नारअयाः सुवालियः। सर्वेषां कर्मणां तात फले नित्यमनित्यता। श्रिनित्यमिति जानन्ता न भवन्ति भवन्ति च। श्रथ ये नैव कुर्वन्ति नैव जातु भवन्ति ते। ऐकगुण्यमनीहायामभावः कर्मणां फर्नं। श्रय देगुण्यमीहायां फर्नं भवति वा नवा । यस प्रागेव विदिता सर्वार्थानामनित्यता । नुदेदुद्धिमसृद्धी स प्रतिकूले नृपात्मन । उत्यातवं जाग्रतवं यातवं भूतिकर्षम् । भविव्यतीत्येव मनः कला मततमव्ययः। मङ्गलानि पुरस्त्रत्य ब्राह्मणांस्थियरैः यह। प्राज्ञस्य नृपतेराष्ट्र द्वद्विर्भवति पुत्रक। श्रभिवर्त्तति बच्चीसं प्राचीमिव दिवाकरः। निद्र्यनान्युपायास बह्नन्युद्धर्षणानि च । त्रन्द्रितरूपे। सि प्रयामि कुर पौर्षं। प्रवार्थमिभेर्रतं समाहर्त्तमिहाईसि। बुद्धान नुन्धान् परिचीणानवित्रान् विमानितान्। स्पर्द्धिनश्चेव ये केचित्तान् युक्त उपधारय। स्तेन लं प्रकारण महता भेत्यमे गणान्। महावेग द्वाङ्कता मातरिया वलाहकान्। तेषामग्रदायी खाः कखात्यायी प्रियंवदः। ते लं। प्रियं करियानि पुरोधास्यनि च भ्रवं। यदेव भनं जानीयात् सम्पनं त्यक्तजीवितं । तदेवासादु दिजते सर्पादेशागतादिव । तं विदित्वा पराकानां वभे न कुरुते यदि । निर्वादैर्निर्वदेदेनमन्ततसङ्गविद्यति। निर्वादादास्पदं लब्धा धनदृद्धिर्भविष्यति। धनवन्तं हि मित्राणि भजन्ते चात्रयन्ति च।